

og Handelshavn, der skal oprettes i Sct. John, New Brunswick. Havnen skal vende ud mod Courtenay-Bugten, som er en Del af Fundy-Bugten, der skiller New Brunswick fra Nova Scotia. Anlægget vil kræve store Landarealer. Der vil derhos blive bygget Dæmninger af 4000 Fods Udstrækning, Kajmure med en Længde af 9900 Fod, en Dreadnought-Tordok af 1000 Fods Længde, opført efter det bedste engelske Mønster, en Række af Dokker eller Beddinger for Handelsskibe, og et Skibsbygningsværft, der skal have samme Størrelse som det betydeligste i Stor-Britannien.

(New York Herald, 28. April 1912).

Emil Madsen.

Guayaquil, der har den bedste Havn paa Sydamerikas Vestkyst, og som utvivlsomt vil komme til at spille en stor Rolle, naar Panamakanalen aabnes, lider paa den anden Side af store Mangler i sanitær Henseende, Byen er et Arnested for gul Feber, derhos ogsaa for Kopper, Spedalskhed og Bubonpest, som er ført dertil ved Skibe fra Asien. Den lider desuden af Mangel paa godt Vand. Af Byens c. 60,000 Indbyggere er mindst de 20,000 henviste til at samle Regnvandet, medens de øvrige 40,000 faar Vand fra en Ledning, som dog er altfor lille til at give, hvad der behøves. Kun 3 af Gaderne er ordentlig brolagte, og der findes derfor rundtom i den vaade Tid, foruden de i Reglen utildækkede Vandbeholdere, mangfoldige Steder store og smaa Vandsamlinger, som er udmærket skikede til at fremkalde Udvlækningen af de Myg, hvis Stik fremkalder den gule Feber. Den kommunale Styrelse er delt imellem flere, saa at der aldrig handles med Energi, og Urenligheden er overalt stor, idet Indbyggerne tror sig uangribelige for gul Feber og Kopper, skønt der dog aarlig dør en Del af dem af disse Sygdomme, saaledes 1. Jan. til 25. Decbr. 1911 117 alene af gul Feber.

Manglerne har nu naaet et saadant Maal, at de nordamerikanske forenede Stater har besluttet sig til at skride ind af Frygt for, at Sygdommen efter Panamakanalens Aabning skal udbrede sig til Egnene omkring Kanalen og dels til New Orleans Galveston, Mobile og i det Hele taget til de sydlige Stater, som allerede 2 Gange i Aarene 1892—94 er blevne truede med en stor Udbredelse af gul Feber.

De forenede Stater har forlangt en Omordning af den sanitære Styrelse og et bedre Tilsyn, idet Staden skulde deles i 12 Distrikter, i hvilke fastansatte Embedsmænd skulde vaage over, at de Foranstaltninger, der forlangtes truffede, blev overholdte. Der er derhos forlangt anlagt en Vandledning, som kunde tilfredsstille hele Byens Behov, og hvis Indretning ikke formenes at kunne blive særlig kostbar, og endelig Opførelsen af et tidsvarende Hospital, da et saadant endnu ikke findes.

Hvis de forenede Staters Forlangende ikke opfyldes og det meget snart, inden Panamakanalens Aabning, har de truet med at spærre Guayaquils Havn, og de har allerede faaet Tilsgagn fra Peru og Brasilien, at disse Stater vilde staa dem bi, og det formenes, at ogsaa Columbia vilde være villig til at lukke sine Grænser for Handel med Ecuador, saa at denne Stats Handel vilde blive ganske lammet, hvis den ikke opfylder de stillede Forlangender.

(New York Herald, 7. April 1912).

Emil Madsen.

I New York er der forelagt Havnebestyrelsen en Plan om at forbedre Tilgangen fra Havet til Byen ved at uddybe Long Island Sound, saaledes at store Krigsskibe og Oceandamperne skulde kunne naa ind til den ø. Side af Manhattan og til Brooklyn, som nu kun er tilgængelig for mindre Skibe. Uddybningen skulde være 35 Fod. Allerede ved Gennemskæringen af et Rev, der strækker sig ud fra Batteriet ved Indløbet til New Yorks Havn, vilde der opnaas meget. Men der er tillige andre Hindringer, saa at Bekostningen ialt vilde blive anslaaet til 3½ Million Dollars. Men der fremhæves paa den anden Side, at Gennemførelsen af Planen vilde hjælpe til at lette Færdselen i Havnen, der nu altfor meget tvinges over til Manhattans Vestside og Hoboken, og at der paa Manhattans Østside og i Brooklyn vilde opstaa gunstige Betingelser for Handels- og Industri anlæg, hvor nu blot kan trives Huse med Beboelseslejligheder, og endelig fremdrages ogsaa, at en Blokade af New York vilde blive meget vanskelig, idet der til Udførelsen af en saadan vilde behøves 2 store Flaader.

(New York Herald, 7. April 1912).

Emil Madsen.

Literaturanmeldelser.

Victor Piquet: La colonisation française dans l'Afrique du Nord. Algérie—Tunisie—Maroc (Librairie Armand Colin Paris).

Victor Piquet har allerede vundet sig et godt Navn som Forfatter til flere Skrifter, der behandler nordafrikanske Forhold i Fortid og Nutid, og nærværende Bog vil yderligere bidrage til at fæstne hans Ry som upartisk Iagttagere af det stor Koloniseringsarbejde, Franskmandene har udført i Nord-

afrika. Fra det Øjeblik, da den franske Hær erobrede Byen Alger i 1830 gik der, som bekendt, c. 30 Aar forinden Algériet (Algérie) var erobret, og siden da har det franske Herredømme bredt sig videre Syd paa ud til de fjærneste Oaser i Sahara. I 1881—82 blev Tunisien (Tunisie) inddraget under fransk Protektorat, og nu endelig har Marokko faaet samme Skæbne.

Algérien er blevet en blomstrende Koloni, hvis Handelsomsætning (Ud- og Indførsel) i 1910 beløb